

dit wenschen, onderhandelingen met het A. M. F. aan te knoopen. En ruim 8 dagen, vóórdat het jongste nieuws van SCHIPHORST gepubliceerd werd, had een van ons hem reeds bericht, dat de boven aangehaalde woorden geheel onjuist waren.

Namens Dagelijksch Bestuur S. O.

Amsterdam, }
Apeldoorn, } 17 December 1921.

CH. BLES
A. J. W. HEINTZ.

HET NIEUWS UIT DE AFDEELING HEERLEN EN OMSTREKEN.

In de correspondentie: afdeling Heerlen en omstreken, bldz. 3051 van de hand van SCHIPHORST komen eenige onjuistheden voor, van welke ik er gaarne een paar wil rechtzetten.

1. Het A. M. F. is *geen* „kapitalistisch mijnwerkersfonds”. Onder kapitalistisch verstaat men gewoonlijk datgene, wat behoort aan de bezitters van het Kapitaal (in tegenstelling van den Arbeid). De bijdragen voor het A. M. F. worden voor de eene helft door de mijndirecties, voor de andere helft door de arbeiders zelf opgebracht.

2. Het A. M. F. wordt *niet* beheerd, gedirigeerd enz. door de werkgevers. Het dagelijksch bestuur bestaat uit twee afgevaardigden van de mijndirecties en twee vertegenwoordigers van de mijnwerkersbonden. De directeur is benoemd door het bestuur, dat eveneens half uit afgevaardigden der mijnen, half uit arbeiders bestaat. Op de verschillende mijnen zijn agentschappen van het fonds; de beslissingen over ziekgelduitkeeringen worden daar weer in een gemengde vergadering genomen. Dit beginsel vindt men in alle onderdeelen der organisatie terug. Dat het A. M. F. „machtig” is, spreekt vanzelf, als men bedenkt, hoe hierin de belangen van kapitaal en arbeider op een gemeenschappelijk terrein worden behartigd.

Omtrent de verdere onjuistheden in de correspondentie wensch ik alléén nog dit te zeggen: Het is het hoofdbestuur der Maatschappij, dat van een regeling met de specialisten heeft afgezien en aan het bestuur van het A. M. F. vrijheid heeft gelaten, die zelf te treffen. Verder: mijn bezoek had alléén ten doel een belangwekkenden patiënt te laten zien, welke afkomstig was van de afdeling van den demonstreerenden geneesheer-directeur CROBACH, en door mij op diens verzoek was onderzocht *als neuroloog*.

Heerlen, 17 December 1921.

TACO KUIPER KZN.

MANIEREN VAN EEN KWAKZALVER.

In het laatste nummer van dit *Tijdschrift* zal iedereen met eenig genoegen gelezen hebben, dat de tuberculose-genezers EILERS nu eenigen tijd achter de tralies gaat doorbrengen. Na zijn kennismaking met den rechter, schijnt hij voorzigtiger te worden, zooals uit onderstaande mag blijken:

In het ziekenhuis ligt een patiënte met chirurgische en longtuberculose, laatste stadium. Een familielid, die het blijkbaar ook wel eens met de niet-officiële geneeskunde wilde probeeren, schreef aan EILERS, waarop het volgende antwoord kwam:

Mijnheer,

Ik wil heel graag nog trachten uw zuster te redden, maar zij mag in de gegeven omstandigheden het ziekenhuis niet verlaten, daar dit haar dood ten gevolge zou hebben. Kan zij dus daar mijn middelen gebruiken, dan zal ik u graag helpen.

Gaarne uw antwoord tegemoet ziende, verblijft

Hoogachtend, enz.

W. G. EILERS.

De toeleg is te duidelijk: Hij wil het wel eens probeeren gedekt door een *echten* dokter, en weigert die, dan zal hij wel aan de familie melden, dat die snoode artsen, uit concurrentievrees, de arme zieke haar laatste kans onthouden.

Noordgouwe, 18 December 1921.

J. F. O. HUESE.